

אגרות קודש

ה. באגרות קודש כ"ק אד"ש (ח"ב עמ' ט"אז"ל:

ה) מ"ש ביל"ש שופטים לא תטע לך עץ אפי' בית אפי' סוכה - ע"פ פי' הפשוט לא קאי כלל בסוכת מצוה, אלא בסוכה סתם, ואומר אפי' סוכה בניגוד לבית וע"ד מ"ש (בראשית ל"ג, י"ז) ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות, ועוד.

אוצר חכמות

ז) אכילת שיירי מנחות בעזרה לכאורה ברור דפטור מסוכה, כי זה הכלל במצוה זו תשבו בסוכה כעין ההנהגה בדירתו כל השנה (סוכה כ"ז א) וכמו שכל השנה לא היו הכהנים אוכלים השריים אלא בעזרה ולא בבית דירתם הרי גם בזה"ס יעשו כך, עכ"ל.

ולהעיר מפנים יפות (שופטים ט"ז כ"א) בילקוט ד"א אפי' בית אפי' סוכה נראה הא דקאמר אפי' סוכה היינו סוכת מצוה בחג שהכהנים אוכלים לחם הפנים ושיירי המנחות חוץ לסוכה, והטעם כיון שאסור לעשות סוכה בעזרה הם פטורים מן הסוכה, וצ"ל מ"ש בילקוט סוף פר' ראה חג הסוכות להדיוט מניין אף לגבוה ת"ל חג הסוכות לה' היינו בלחמי תודה וכו' עכ"ל.

וברוקח הל' סוכה סי' רי"ט איתא שלא עשו סוכה בעזרה מטעם אחר משום דאין ישיבה בעזרה, וז"ל: ובחצרות בית האלקים (נחמיה ח) - והלא אין ישיבה בעזרה ושם כתוב, וישבו בסוכות אלא בעזרת נשים וגם חצירות היו בירושלים שהבאים לבית האלקים אוכלים שם שלמים, עכ"ל.

* * *

ו. באגרות קודש הנ"ל :

(ו) בספרי ס"פ ראה חגה"ס תעשה לך ז' ימים להדיוט ומניין אף לגבוה ת"ל וכו', עכ"ל.

אוצר החכמה

אמנם יש שם שינוי נוסחאות ויש נוסחא דמסיים כל זמן שאתה עושה סוכה מעלה אני עליך כאילו אתה עושה לגבוה, א"כ לא מיירי כלל בעושה סוכה בבית המקדש.

א.ב.צ.ב.

ניו יארק

מח"מ 1234567

ז. באגרות קודש דכ"ק אדמו"ר שליט"א חלק ג' (אגרת תשיט) עמוד תכא, כתב וז"ל: מה ששואל במה שנותנים לי פדיונות להקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הנה א' שאלה זו צריך לשאול אצל הנותנים ולא אצלי. ב' קרה זה גם בחיי כ"ק מו"ח בעלמא דידן שהיו מותרים על ידי פדיונות אליו. ג' במה שמקשה שעי"ז הנני פוטר את הנותן בהרהורי תשובה ומשפיכת דמעות, הנה לא עלה זה בדעתי, ולפעמים הנני מפרש זה בביאור להנותן. ולפעמים הנני מקשר זה הקריאה עם הבטחת הנותן לאיזה ענין של תורה ומצוה מצד הנותן. ות"ל אשר כבר ראיתי פירות בפועל מכמה וכמה שקיימו ומקיימים הבטחתם. עכ"ל.

מח"מ 1234567

מח"מ 1234567

הנה כמ"ש, ולפעמים הנני מקשר זה הקריאה עם הבטחת הנותן לאיזה ענין של תומ"צ מצד הנותן... יש להעיר מלקו"ש חכ"ג עמוד 544 (ממכתב כ"ק אד"ש כ"ב מנ"א תשט"ו): מאשרים קבלת הפ"נ שלו, ולפלא שגם אותו צריך לעורר כמה פעמים, אשר בצירוף לפ"נ נוגע בהרבה יותר להודיע אודות צדקה ברוחניות מאשר צדקה בגשמיות, אף שמוכן ע"פ אגרת הקדש לרבנו הזקן שצדקה גשמית ממשיכה למטה מטה ממש. וצדקה רוחנית כוונתי - עניינים דתורה ומצות בכלל והשפעה על הזולת